

scut! Tu indulcesce-mi in césul morții fructurile amarelor mele osteneli. Amin!"¹⁾

Etă scopul venirei metropolitului Șaguna in Transilvania! El insuși ni-l spune, la sănătirea sa de episcop, înaintea lui Dumneșeu și a oménilor, cu solenitatea cea mai mare. Da, metropolitul Șaguna venî la noi pentru ca să ne deștepte din somnul cel adênc, și să ne conducă cătră tot ce e adevărat, plăcut și bun. Póte fi pentru un om, pentru un român, pentru un episcop vre-un scop mai frumos și mai nobil, decât scopul acesta? Si in adevăr, el și remase strîns și serios, pre lângă acest scop inalt și greu, pre lângă acéstă promisiune sérbătorescă, care ca un fir roșu se trage preste întréga lui viéťă următore. Ori in ce lucru din parte-i, fiă incă pe atât de mic și neinsemnat, preste acest scop dăm, firul acesta îl zărim tras cu multă măiestriă, cu multă seriositate, cu multă perseveranță. Óre priceputu-l'am și spriginitu-l'am noi, după cum s'ar fi cuvenit? Cele următore ne vor arëta.

Destul, că cu datul acesta o eră nouă se incepù pentru biserică și poporul român din Transilvania. Insemnătatea și valórea cea adevărată a metropolitului Șaguna, cu suirea lui pè scaunul episcopesc își luară inceputul.

Când Șaguna se denumì de episcop, nuorii cei negri deja incepuseră a se ingroșa tot mai tare pe firmamentul politic al Europei; éră când el se sănăti de episcop, catastrofa cea ingrozitóre deja isbucnise in unele părți, éră in téra nôstră mai ângustă Transilvania, amenința cu esplodarea in tot minutul și cu tótă furia, ce nu preste mult produse torente de sânge. De aici se vede, că el suindu-se pe scaunul episcopesc intre tunete și fulgere politice, chiar la inceputul mișcărilor celor viscolóse din 1848 și 1849, a trebuit să aibă o poziție fórte grea din tóte punctele de vedere. El insuși ne mărturisesc acéstă grea situațiune când dice: „De unde (din

¹⁾ Din insemnările proprie ale metropolitului Șaguna.